

Artikel uit "HaarlemsDagblad"
17 september 2010

Bewoners klagen over vreemde steigers en afhoudende overheden

'We zijn speelbal aan de Ringvaart'

DOOR PAUL VAN DER KOOIJ

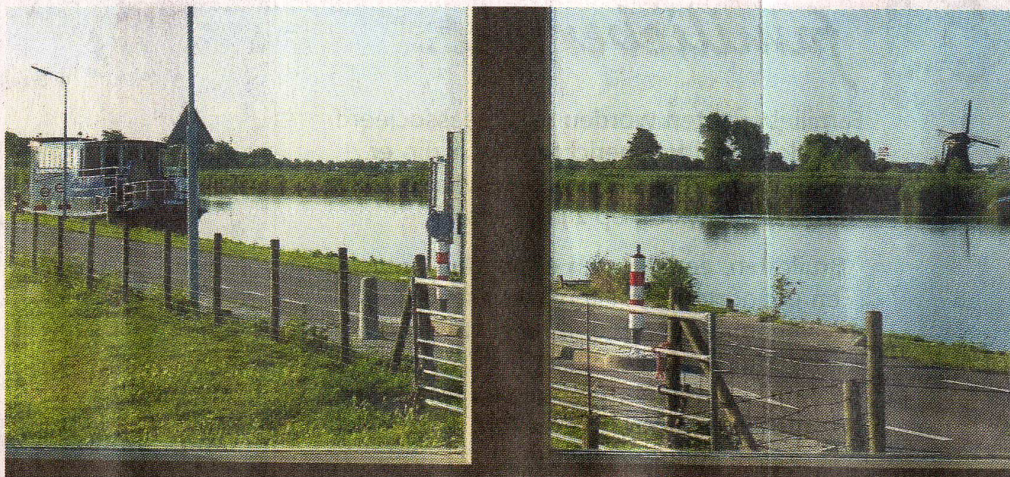
RINGVAART - Een speelbal voelen ze zich, de bewoners van de Ringvaart. Wildvreemden kunnen voor hun neus in, pakweg, Weteringbrug, een schip neerleggen en net om de hoek bij Huigsloterdijk zelfs een flinke partyboot. En als ze protesteren stuurt de ene overheid ze naar de andere.

Tijdens hoorzittingen bij de onafhankelijke bezwaarschriftencommissie van het Hoogheemraadschap van Rijnland kwam gistermorgen veel woede en frustratie naar boven over dergelijke praktijken. En eigenlijk hadden commissieleden én vertegenwoordigers van 'Rijnland' wel begrip voor de wrevel.

Want, zo legden mannen van 'Rijnland' in hun hoofdkantoor in Leiden uit, zij kunnen niet letten op zaken als (verpest) uitzicht, overlast in de vorm van extra verkeer, mensen voor de neus en een tekort aan parkeerplaatsen. De gemeente kan dat wel, opperde commissievoorzitter P.C. Bakker. Maar die doet dat niet, begreep hij uit verschillende betogen.

„Die heeft geen beleid”, noemde Casper Wulfers dat. Hij is de eigenaar van de partyboot die 30 centimeter buiten de bebouwde kom van Huigsloterdijk is aangemeerd en voor veel beroering zorgde in het buurtschap. Hij had het schip eigenlijk dichterbij De Kaag willen leggen, maar de provincie zag de brede boot liever in een breder gedeelte. Dat zou nautisch beter zijn.

En zo geschiedde, want de gemeente had geen problemen en het hoogheemraadschap let alleen op zaken als doorstroming,

Zo ligt de partyboot in het uitzicht van Huigsloterdijker G. Smelik.

EIGEN FOTO

waterkwaliteit, waterkwantiteit en ecologie. Maar, zo liet Rijnland-man J. Hopman weten, 'die ecologie stelt aan de binnenkant van de Ringvaart niet veel voor'. Wat wel kan helpen: snel een eigen steiger aanvragen, als men die niet al heeft. Want bewoners hebben wel voorrang. Toch bleek ook dat op dat punt de macht van Rijnland beperkt.

Neem het geval van Leimuiderdijk 487 in Weteringbrug. Daar ligt al een steiger, maar vol-

gens Rijnland is er ruimte genoeg voor nog een (vreemd) bootje. Het verbaasde de executor-testamentair, Jannie-Hoogenboom-Schijff. Zij had namelijk begrepen dat de breedte van de kavel beslissend is: wanneer die smaller dan 25 meter is, mag er geen tweede boot bij. Omdat haar kavel 22 meter zoveel is, dacht ze goed te zitten.

Hopman boorde haar hoop ter plekke de grond in: dat geldt alleen als kavels tot aan het water

lopen. En dat is totaal niet aan de orde: in Haarlemmermeer plegen een weg en een groenstrook tussen de dijkhuizen en het water te zitten. Zo is eigenlijk sprake van een veertig kilometer lange, aaneengesloten kavel.

Toch zag ook hij een reddingboei: de gemeente. Daar wordt binnen enkele weken mee gesproken, meldde een collega. Het leverde veel instemming op. „Want de gemeente is nu te gemakkelijk”, klaagde partyschippomwonende J. Guldemond.

Of dat voor deze zaken nog wat uitmaakt is de vraag: tegen die tijd moet ook de commissie het dagelijks bestuur van een advies voorzien. Voor toekomstige gevallen kan het wellicht wel schelen als er breder kan worden getoetst en bewoners weten bij welke overheid ze moeten zijn.

→ Regio 3: 'Onmenselijk' of juridisch wenselijk?

Vervolg zie volgende pagina

'Onmenselijk' of juridisch wenselijk?

DOOR PAUL VAN DER KOIJ

RINGVAART - Dijkbewoners beschouwen het als 'onmenselijk' hoe buitenstaanders een steiger voor hun neus kunnen regelen, zo klagen ze tijdens de hoorzitting in Leiden. Maar medewerkers van het hoogheemraadschap melden dat ze juridisch gezien niet anders kunnen.

„Volgens het beleid mogen we geen onderscheid maken”, meldt Rijnland-man Hopman. „Omdat u denkt dat de rechtbank beslissingen kan vernietigen die niet zijn gebaseerd op waterbelang?”, vult de voorzitter van de bezwaarschriftencommissie in.

Wat het lastiger maakt: toen de vergunningverlening nog een zaak was van het Waterschap Groot Haarlemmermeer hield dat wel rekening met 'persoonlijke belangen'. Dat beseffen bewoners en Rijnland, die het zaakje in 2005 overnam.

Ook de man van de bezwaarschriftencommissie ziet best logica in de eis om alleen degenen die ergens wonen een steiger te gunnen. Maar ja, als Rijnland daar de instrumenten niet voor heeft, dan kan dat wel eens op het bordje van de gemeente komen liggen. „Ik zou zeggen dat die wel iets kan regelen, zoals hoeveel schepen ze waar toestaat.”

Op dit moment bekijkt de gemeente alleen of de aangevraagde steigers voldoen aan 'redelijke eisen van welstand', de stevigheid hebben waar de bouwregels vanuit gaan en het bestemmingsplan ter plekke ze toestaat. Een woordvoerder van de gemeente wil er niet op vooruit lopen of Haarlemmermeer strengere bepalingen wil in bestemmingsplannen en wél gaat kijken naar zaken als uitzicht en parkeerplaatsen. „We willen eerst dat overleg afwachten.”

Ook Rijnland wil tegenover de krant nog niet te veel op het overleg vooruitlopen. Het zou weinig productief zijn om vooraf een eisenpakket of wensenlijstje op tafel te leggen.

En zo geschiedt deze 16de september iets bijzonders in Leiden: waar bewoners hun pijlen aanvankelijk op 'Rijnland' richten, waar ze ook al mee overhoop liggen om de opstalrechten, wordt dat nog bijna een medestander.

Eén wrevel blijft: waarom worden bewoners niet vooraf ingelicht?

De voorzitter kan zich voorstellen dat bij lichtere zaken lichtere procedures worden gevolgd. „En blijkt achteraf dat de partyboot wegmoet, dan is dat het risico van de exploitant.”

Ingezonden reactie van een bewoonster

IN 60 SECONDEN

Kalm

Ze is niet groot; gaat een beetje schuil in haar lange beige regenjas. Maar wie haar in de ogen kijkt, ziet een kalme onverschrokkenheid.

Het is niet zo dat de 89-jarige mevrouw M.C. Godri-Smit ruzie wil. De Weteringbrugse is meer van het regelen. Ze moest dat ook wel. Want haar man overleed toen ze 46 was.

Altijd ging dat in goed overleg, zonder ook maar één juridische procedure. Maar deze 16de september legt ze in het hoofdkantoor van het Hoogheemraadschap van Rijnland vastberaden uit waarom ze nu wel een bezwaarschrift moest sturen.

Want als ze een vreemde steiger voor de deur van haar geliefde Leimuiderdijk-woning accepteert, kan ze wel eens een kruiser van 14 tot 16 meter voor de neus krijgen. „En dat is toch een soort van vrijheidsberoving.”

De man die - 'zonder overleg' - een plek aan de dijk zoekt om gemakkelijker naar zijn vakantiehuisje aan de overkant te pendelen, had ze dan ook graag aangesproken op zijn 'onbehoorlijke gedrag'. „Hij heeft tot nu toe alleen zijn kinderen gestuurd. Die hadden flessen wijn bij zich. Dat hoeft ik niet.”

Ze wil rust en uitzicht. Toch geen gekke eisen op zo'n leeftijd. En iedereen lijkt met haar mee te voelen als ze, kaarsrecht en zonder spiekbriefje, haar punt maakt in grote afwezigheid van de boosdoener. „En nu hoeft ik hem niet meer te spreken.”

PAUL VAN DER KOIJ